Siódma pieczęć

2022-05-27

Czyli: Czy ludzie muszą być stale szczęśliwi?

Połowa XIV wieku. Antonius Block (Max von Sydow) ze swoim giermkiem Jonsem (Gunnar Björnstrand), po wielu latach wrócili do ojczystej Szwecji. Brali oni udział w Krucjatach do Ziemi Świętej. W Szwecji nie jest ani wesoło, ani przyjemnie, kraj jest spustoszony przez Czarną Zarazę, dżumę. Tam na opustoszałym wybrzeżu, gdzie umilają sobie czas, grając w szachy, spotykają nieoczekiwaną, lecz dobrze znaną postać.

Jest to Śmierć (Bengt Ekerot). Towarzyszy on im od dłuższego czasu. Przyszedł po Antoniusa. Nie lęka się on swojego losu, tylko jego ciało ma obawy. Bohater przed swoim niechybnym losem proponuje Śmierci… grę w szachy. Antonius wie, że Śmierć grywa w szachy, jest to opisane w pieśniach, uwiecznione na obrazach. Sam Śmierć przyznaje, że owszem, grywa i jest całkiem w tym niezły. Czy jest jednak lepszy od człowieka? Antonius stawia jednak warunek, będzie żył, dopóki dotrzyma kroku Śmierci w rozgrywce, a jak wygra, Śmierć uwolni go. Śmierć dostaje czarne piony – sam mówi, że w czerni mu do twarzy. Gra chyba zakończyła się sukcesem Antoniusa, w następnej scenie wraz z giermkiem odjeżdża.

Kolejna scena to obóz wędrownych kuglarzy. Jeden z trupy ma widzenie, widzi Matkę Boską, ale pozostała część ekipy mu nie wierzy. Przygotowują się do występu w czasie świętych patronów w Elsynorze. To nie będzie sprośna, czy wesoła sztuka, w kraju panuje zaraza. Ludzi trzeba nastraszyć.

„**Siódma pieczęć**” nie można nazwać filmem akcji, komedią, horrorem czy innym popularnym gatunkiem filmowym. To bardziej obraz filozoficzny.
Bergman pokazuje w nim strach ludzi przed śmiercią, ich ucieczkę w wiarę i chęć życia w raju.

Nastroje są fatalne, ludzie boją się. Ludzie widzą koniec świata, który nastąpić ma lada chwila. Według ich to ostanie godziny ludzkości. Wydaje się, że tylko wiara w Boga może ich uratować.

Jednak nie każdy myśli podobnie jak ogół. Antonius szuka Boga, ale jego giermek Jöns jest bardzo sceptyczny, niemal jest antyreligijny. Stoi on twardo na ziemi.

Film to kilka przeplatających się wątków, niektóre postacie dołączają na chwilę do korowodu, aby później się oddalić.

Muszę przyznać jednak, że tak doskonale ukazanej śmierci, to chyba nie widziałem. Nie ma tu miejsca na efekty specjalne. Bengt Ekerot okryty jest czarnym płaszczem, ze ściśle przylegającym do głowy kapturem. Wygląda to znakomicie, a jego spokojna ekspresja dodaje tylko grozy postaci, w którą się wciela.

„**Siódma pieczęć**” to nie jest filmem dla każdego, jest specyficzny. Przypuszczam, że osobom, którym spodobał się „**Człowiek z Ziemi**” – pomimo że to inne klimaty, powinien się spodobać.

Tytuł polski: **Siódma pieczęć**
Tytuł oryginalny: **Det sjunde inseglet**
Reżyseria Ingmar Bergman

Max von Sydow jako Antonius Block
Gunnar Björnstrand jako Jöns
Bengt Ekerot jako Śmierć
Nils Poppe jako Jof
Bibi Andersson jako Mia

Artur Wyszyński